

Raški zvon

Glasilo župnije Raka

Julij 2021

30 let slovenske države

Te dni praznujemo 30-letnico slovenske državnosti. Na ruševinah komunizma, ko se je začela uveljavljati demokracija, se je porodila močna ideja o osamosvojitvi Slovenije, o državnosti in samostojnosti. Neverjetno enoten je bil slovenski narod v tistih burnih dneh 10-dnevne vojne. Uresničile so se sanje mnogih generacij, sanje naših dedov in pradedov, sanje slovenskih kulturnikov in mislecev; skratka, sanje in želje slovenskega človeka. Danes pa včasih izgleda, kot da ne vemo kaj početi s svojo državo. Pa vendar smo tudi kot kristjani dolžni ljubiti svojo domovino in delati za njen blagor. Kdor je do države brezbrizen, da morda ne gre niti na volitve in za državo nič ne naredi, tak nima pravice države

kritizirati. Seveda v državi tudi ni vse prav, pa vendar danes večina živimo razmeroma dobro in v miru. Kruti liberalizem in materializem pa je zastrupil nekatere mlade, da demonstrirajo zgolj iz sovraštva in alergije do vlade in Cerkve. So kot otroci, ki ne vedo kaj bi radi, ampak takoj. To je

kriza duha, ki je lahko bolj usodna za naš narod, kot ekonomska kriza. Slovenski narod se je ohranil zaradi vere in kulture. In ravno

to dvoje je danes v krizi. Vendar imamo kljub vsemu upanje za naprej. Kot kristjani se zatekajmo k Bogu in v njem iščimo moč, oporo in tolažbo. Molimo za naše državne voditelje, da bi jih vodila modrost in skrb za blagor državljanov. Molimo za mir in sožitje, da bi se manj prepirali in bolj gledali na blagor domovine. Domovina – to smo vsi. Slovenski narod – to smo vsi. Vsi smo odgovorni in soodgovorni za blagor naše domovine države Slovenije.

G. Jakob Kralj – »zlatomašnik«

Letos obhaja 50-letnico duhovništva g. Jakob Kralj, doma z Rake. Rojen je bil med vojno 1. 5. 1944 v kraju Tollengraben blizu Leobna v Avstriji. Doma so živeli v zelo skromnih razmerah. Osnovno šolo je obiskoval na Raki. Leta 1966 je maturiral na klasični gimnaziji v malem semenišču v Pazinu v Istri na Hrvaškem. Vmes je bil pri vojakih (1963-1965) v Štipu in v Skopju. V letih 1966 -72 je bil v

bogoslovju in študiral na teološki fakulteti v Ljubljani. Novo mašo je imel 11. julija 1971 na Raki. Kaplanska leta je preživel v Sv. Križu-Podbočju najprej eno leto kot nedeljski kaplan in tri leta kot redni kaplan. Leta 1975 je bil imenovan za župnika dveh župnij: Nove Oselice in Stare Oselice na Gorenjskem in tam ostal 34 let (do 2009). Od 2009 do 2014 je bil župnik v Besnici, 2014-2018 duhovni

pomočnik v Žireh, od 2018 pa je duhovni pomočnik v župniji Trata-Gorenja vas.

K verskemu oblikovanju in odločitvi za duhovniški poklic so gotovo pripomogli tudi takratni raški župniki: Bukovec, Kres, Kotar, Čampa, pa tudi sestre usmiljenke, zlasti sestra Simona. Uradno »zlatomašo« bo imel g. Kralj na Oselici, želi pa se za milost duhovništva in druge darove v teh petdesetih letih z zahvalno mašo zahvaliti Bogu tudi na Raki. Raški farani mu ob tej priložnosti želimo veliko božjega blagoslova in zdravja še vnaprej in še na mnoga leta! Molimo za duhovnike, da bi vztrajali v službi Kristusu, molimo pa tudi za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice!

Ali je danes duhovnik še potreben?

Odgovor nam je dal papež Janez-Pavel II. v Ljubljani, ko je dejal, da tudi današnji svet potrebuje duhovnika, ker potrebuje Boga, morda bolj kot kdaj koli.

Pa vendar, ali ne kažejo mnogi kristjani s svojim življenjem in včasih tudi z besedo, da duhovnika pravzaprav ne potrebujejo, saj ne živijo, po evangeliju, ki ga duhovnik oznanja. Duhovnika potrebujejo morda za kakšno potrdilo, morda za krst otroka ali pogreb svojca, pa za kakšno mašo »grede plačat« kakor k serviserju, ki jim gre še kar na roko. Če pa duhovnik kdaj vabi in opominja v imenu Cerkve, ga že imajo za sitneža in nergača ter godrnjajo, če ne napravi vse tako, kot si želijo in ga za hrbtom opravljajo. Tudi duhovnik je samo človek, obdan s slabostmi in napakami., s svojo preteklostjo, s takšnim ali drugačnim značajem, z navdušenji in razočaranji. Duhovniki se dobro zavedamo

svoje nebogljenosti, pa vendar vsaj na tihem pričakujemo pri vernikih neko razumevanje in oporo. Pričakujemo tudi, da duhovnika verniki ne bi pustili samega, pozabljenega nekje v njegovi samoti in osamljenosti.

V času »korone« v karanteni sem kar tri mesece maševal sam, samemu sebi. Ali je lahko še kaj težjega za duhovnika? Pa so bili zelo, zelo redki farani, ki so me v tistih dneh poklicali po telefonu. Večini je bilo pač vseeno, kako je z župnikom. Glavno, da je na razpolago, kadar ga rabijo. Glejte, tudi duhovnik je človek, ki potrebuje neko empatijo ljudi. Ali ni to grozno, da ves dan ne spregovorim besede, ker je nimam s kom. Nekdo mi je rekel, naj si nabavim psa. Ali naj se s psom pogovarjam? Mnoga župnišča so danes hiša strahov, saj večina župnikov nima niti gospodinje. Tukaj bodo morali laiki, farani bolj uresničevati svoje poslanstvo, posebno ob pomanjkanju duhovnikov.

Jezus govori: »Niste vi mene izvolili, ampak sem vas jaz izvolil in postavil, da obrodite sad in vaš sad ostane.«

OZNANILA, OBVESTILA...

- * 27. 6. ob 10 h slovesnost 1. sv. obhajila.
- * 29. 6. Peter in Pavel, apostola, praznik.
- * 4. 7. ob 10 h »zlata maša« g. Jakoba Kralja, raškega rojaka.
- * 1. 8. nastop novega župnika g. Boštjana Goriška.
- * 8. 8. Lovrenška nedelja, farno žegnanje. Sv. mašo vodi novi župnik g. Boštjan Gorišek.
- * 10. 8. Ob 17 h zaključek češčenja sv. Reš. Telesa. Somaševanje vodi g. Jakob Piletič, letošnji novomašnik iz Kostanjevice.

Raški zvon izdaja Župnija Raka – Franc Levičar, župnik

Telefon: 07-49-75-303 ali 041/268-082